

Dan Stoica: Avdiivka și Jerihonul

🕒 Acum 38 minute 👁 33 Vizualizări 📖 3 Timp de citire

Știți povestea căderii Jerihonului din Biblie?

Evreii ajung la granița Țării sfinte și acolo se ridică (un ultim obstacol) mândra cetate a Jerihonului.

Zidurile ei nu puteau fi cucerite (paralela cu Troia nu e de trecut cu vederea) Cetatea era stăpânită de filistinieni și aceștia așa cum hotărâse blestemul lui Noe le erau evreilor dușmani.

Începe asediul Jerihonului.

Legenda care a rămas în Cartea sfântă spune că evreii au început să cânte și să laude pe Dumnezeu înconjurând cetatea. După câteva zile de făcut muzică profeția s-a împlinit și zidurile s-au prăbușit. (minune!!)

Evreii pun piciorul în Țara Sfântă. (tot atunci moare și Moise care își îndeplinise datoria, adică adusese poporul la țel)

Buun... și ce are asta cu Avdiivka?

Multe, pentru că și o cetate și alta au fost cucerite cu aceeași metodă care nu prea încapă în cărți pentru că adevărul e mai puțin eroic și mai puțin manipulativ.

În Bibile e preferată varianta intervenției divine, la Avdiivka se dă vina pe lipsa de muniție și neglijența Vestului de a-ți ocroti copilul preferat, pe Verde Preșidențiat (sau expirat?)

La Jerihon a fost mai simplu. S-a lucrat pe mușește la un tunel timp de nouă zile de la linia de asediu până sub ziduri și când s-a ajuns acolo odată cu solul s-au prăbușit și zidurile de apărare. Ca să nu se audă zgomotul săpăturilor se cânta și se foloseau cele mai puternice trâmbițe și țimbale. Se și dansa ca să nu se gândească lumea la primejdia care se apropia.

Și în Avdiivka?

Păi la fel. Dar fără profeții și spectacole (Taylor Swift era ocupată cu pe alte arene, Usher era la Super Bowl și Michel Jackson din nefericire nu mai e printre noi)

Deci: rușii au descoperit în planurile urbane ale orașului o conductă la o adâncime mai mare decât orice construcție subterană, conductă făcută pe vremea URSS de minerii din Donbas pentru apă cred. Oricum destul de mare ca să se poată mișca prin ea un om.

Au golit-o de apă, au trimis geniștii și inginerii să o repare. Nu a mers totul așa de ușor.

Prima încercare din toamnă a fost o catastrofă, soldații din conductă s-au sufocat din lipsă de oxigen.

Ca și meșterul Manole rușii nu au renunțat și au luat-o de la capăt. Au instalat și ceva aparate de aerisire (conducta avea ceva kilometri buni).

Nici a doua oară nu a mers mai bine. De la o furtună conducta a fost inundată și nu a putut fi folosită până nu a fost (din nou) reparată.

Numai că a treia oară, acum câteva zile (să tot fie o săptămână) trupele de elită rusești – cam la 150 ies la suprafață în mijlocul orașului, dincolo de toate liniile de apărare și dincolo de toate blindajele și supravegherile electronice. Lichidează toate întăririle trimise spre sud la baza superblindată din sud (unde se dădea un asalt care la fel cu gălăgia din Bibile era menit să le distragă apărătorilor atenția)

Și de aici a început dezastrul. Rușii au pus stăpânire pe câteva străzi până s-au dumirit ukrii că dușmanul e chiar în ceafa lor. Și de acolo au început să cadă una după alta toate centrele de apărare.

Restul sunt scuze sau laude.

Autor: **Dan Stoica**

Despre autor

editor